Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

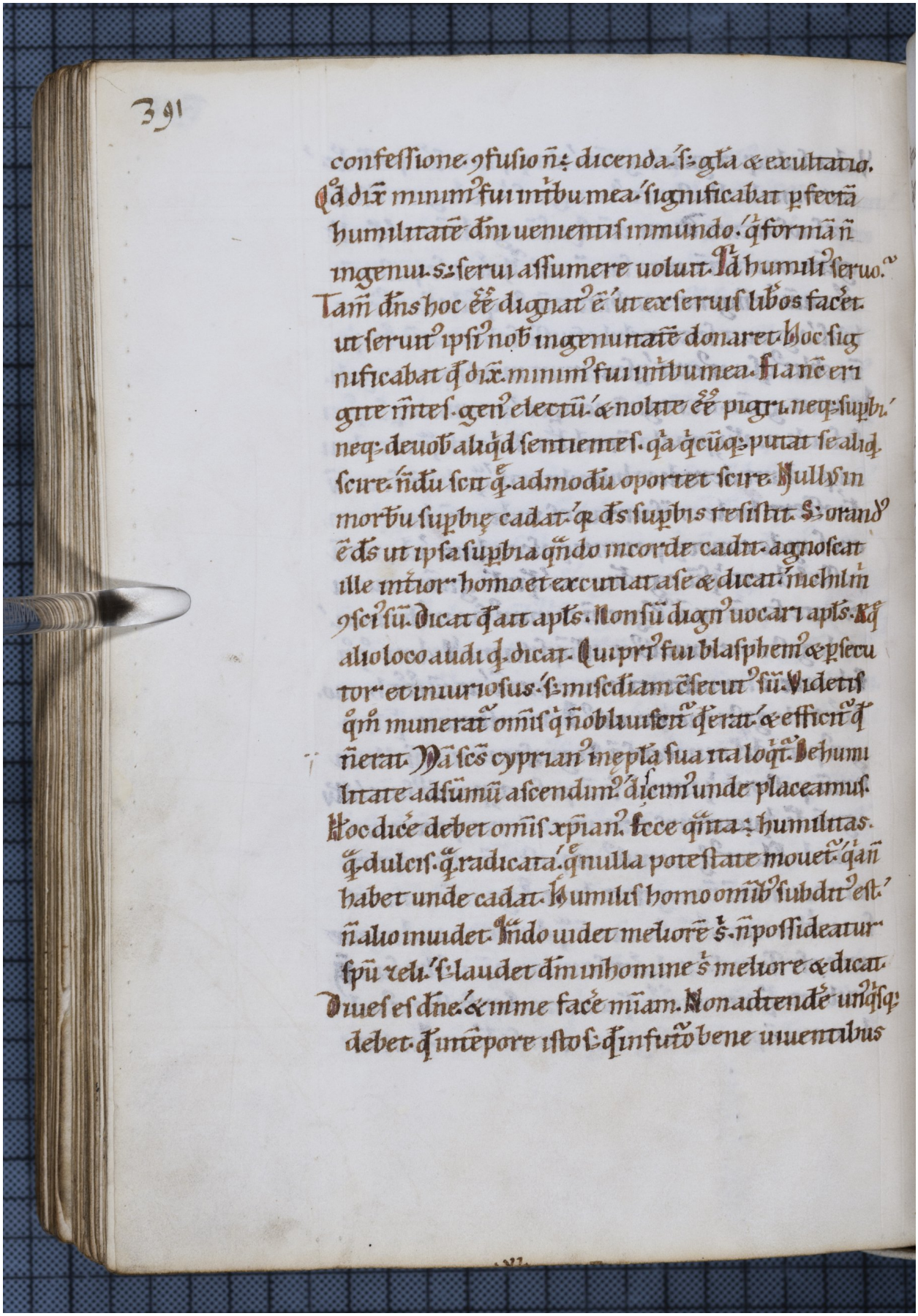

confessione. ꝯfusio ñ: dicenda. s: gla & exultatio.
Qd dix minim fui inter fratres meos. significabat pfectam
humilitatem dni uenientis in mundo. q formam ñ
ingenui s: serui assumere uoluit. Qd humili seruo.
Tam dns hoc ee dignat e. ut ex seruis libos faceret.
ut seruos ipsi nos ingenuitate donaret. Hoc sig
nificabat q dix. minim fui inter fratres meos. Fra nec er
gitte inter s. gen electu. & nolite ee pigri. neq: supbi.
neq: deuot aliqd sentientes. qa qcuq: putat se aliq.
scire. ñdu scit q. admodu oportet scire. Nullus in
morbu supbie cadat. qr ds supbis resistit. s: orand
e ds ut ipsa supbia qndo in corde cadit. agnoscat
ille intior homo et excutiat a se & dicat. in chlm
ꝯsci su. Dicat q fatt apls. Non su dign uocari apls. Rq
alio loco audi q. dicat. Qui pri fui blasphem & pseku
tor et iniuriosus. s: misericordiam cesecut su. Videtis
qm muneratem omis q ñ obliuisci q erat. & efficit q
ñ erat. Ma scs cyprian in epla sua ita loqt. De humi
litate adsumu ascendim. dicim unde placeamus.
Hoc duce debet omis xpian. Ecce qnta: humilitas.
q. dulcis. q. radicata. q nulla potestate mouet. qa ñ
habet unde cadat. Humilis homo omib subdit est.
ñ alio inuidet. Indo uidet meliore s. ñ possideatur
spu rel. s: laudet dm in homine s meliore & dicat.
Diues es dne. & in me face miam. Non adtrendere unqsq:
debet. q in tepore isto s: q in futo bene uiuentibus